

Gaja-völgyi mesék

Palánta, a muflonlány

Palánta áprilisban született, sok kis unokatesó vette őt körül. Mumu, Palánta édesanyja azon a tavaszon nem csak lányát nevelte, hanem az árván maradt Petrut is. Petru szülőanyja, sajnos felfázott a tél egy hirtelen jött utolsó támadásában földre hullott magas hóban. Nem talált megfelelő pihenőhelyet. Petru még megszületett, de táplálni már Mumu kezdte.

Gyönyörű tavaszi napok következtek, a kicsik sokat ettek, pihentek, játszottak. Egyre

könnyebben tették meg az 1-2 kilométeres távolságot pihenőhelyük és táplálkozó helyük között. Legjobban az „öregerdőt” szerették, de szívesen kimerészkedtek a napsütötte sziklagyepekre, ahol nagyom finom, zamatos fűféléket találtak. Petru egyre bátrabban állt ki egy-egy sziklára, nézett a távolba, figyelte az erdő hangjait. Palánta pedig legszívesebben az idős juhok meséit hallgatta, származásukról, vándorlásaikról, távoli rokonaikról.

Édesanyja Mumu még emlékezett, Korzika szigetére, ahonnan vízen át érkezett az európai szárazföldre. Nagyon fiatal volt még, riadt és kétségbeesett, de nem volt egyedül. Az egész nyáj végső állomása a bakonyi Gaja-völgy lett. Nagyon összetartó, bátor kis csapat vált belőlük. Mumunak nem is hiányoztak a korzikai nagy szelek, melyek a sós tenger illatát vitték felé. Az illatot már el is felejtette, és ha szelet akart hallgatni, csak kiállt egy sziklapárkányra, hisz a Bakonyban is száguldozik a jó öreg szélapó, s huncutkodik dédunokája, Szellőcske is.

Palánta hallgatta a történeteket, elképzelte anyja régi otthonát Korzikán. Ő is olyan bátor, okos vadjuh szeretett volna lenni, mint a vezér, aki télen vezette a nyáját. Hallgatott az idősek szavára, de szívesen járt felfedezni Petruval. Mumunak sok finomságot hordtak ilyenkor, erdei terméseket, makkot. Mumu büszke volt rájuk, de mindig óvatosságra intette őket.

— Hallgassatok bele az erdőbe, mielőtt elindultok védett helyetekről. Szimatoljatok bele a szélbe, érezzétek mit és kit sodorhat felétek utatok! Az ember legtöbbször nem jelent jót. Ha hangját halljátok, léptei zaját neszelitek, puskájuk dörren: bújjatok el, bújjatok el olyan helyre, ahova nem megy utánatok. Az ember nagyon ügyetlen hozzánk képest, használjátok ki ezt.

Palánta szót fogadott, de sokat csintalankodott. Kileste az erdő vándorait, kinevette őket, amikor beestek a patakba, ha puskás ember jött félre vonult. Palántának sok utódja született az évek során, és őket is megtanította minden tudományára, hogy igazi vadjuh váljon belőlük.

Amikor óvatosan jársz az erdőben, csendes megfigyelője vagy a természetnek, lehet, hogy szembe fog veled nézni Palánta egy ük-ük-ük-ükunokája. Legyen hozzá szerencséd!